

421/204

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД ПАНЧЕВО
2К.бр.145/11
05.04.2012.година
Панчево

У ИМЕ НАРОДА

Виши суд у Панчеву у кривичном већу састављеном од судије Сахтер Ондреја као председника већа, судије Ксеније Огризовић као члана већа и судија поротника Марић Миомира, Михајловић Светлане и Тошић Милорада као чланова већа, са записничарем Новаковић Зденком, у кривичном предмету против окривљеног АА из због кривичног дела убиства из чл. 113 КЗ у покушају у смислу чл. 30 КЗ, по оптужници ВЈТ Панчево КТ.бр.82/11 од 16.11.2011.године, након одржаног главног јавног претреса дана 03.04.2012.године, у присуству окривљеног АА а у одсуству уредно обавештених заменика ВЈТ Панчево и брандиоца окривљеног адв. Мађинца Николе дана 05.04.2012.године јавно објавио следећи

ПРЕСУДУ

Окривљени АА , од оца и мајке СС рођене , рођен године у , држављанин Р. Србије, аутомеханичар без запослења, разведен, писмен са завршном средњом школом, војску служио 1981.године у Требињу, раније осуђиван пресудом Општинског суда у Тополи К.бр.158/94 од 10.05.1996.године на казну затвора у трајању од шест месеци због кривичног дела из чл. 23 ст. 1 Закона о јавном реду и миру, не води се поступак за друго кривично дело, живи у , ул. бр. , налази се у притвору Окружног затвора Панчево на основу решења истражног судије основног суда у Панчеву КИ.бр.956/11 од 22.08.2011.године почев од 20.08.2011.године од 10,00 часова када је лишен слободе, који притвор је продужен решењем Вишег суда Панчево КВ.бр.48/12 од 14.02.2012.године надаље,

КРИВ ЈЕ

Што је,
Дана 20.08.2011.године у око 08,30 часова у смањених мада не у битној мери способности да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима услед емоционално нестабилног поремећаја личности и политоксикоманске зависности, те стања омамљености услед прекомерне употребе лекова седатива, неуролептика и хипнотика, због чега је и његова урачунљивост била смањена мада не у битној мери, покушао да лиши живота оштећену ВА из тако што је дошао до мењачнице „ у којој је радила оштећена и која је изашла напоље из заштићеног простора и из мењачнице да га пита шта жели, а када је рекао да жели да размени 100 евра ушао је за њом у ограђени део мењачницем, из кесе је извадио тврди гумени чекић са дршком дужине 25 цм, који служи за постављање ламината и који је

купио тог јутра и без повода задао је један ударац оштећеној у пределу главе и вукући је за лево раме одгурao је до заштићеног дела, који се не види са улице, настављајући да јој задаје ударце гуменим чекићем у пределу главе од којих је оштећена пала на под, потом се сагнуо над њом и наставио да је удара у главу, док је оштећена све време дозивала помоћ, молила га да је не убије јер има дете, али је окривљени наставио да је удара гуменим чекићем у пределу главе наневши јој лаке телесне повреде у виду раздерно нагњечне ране у пределу главе и више повреда које су обухваћене једном дијагнозом нагњечење главе, све док га у томе нису спречили сведоци СА

и СВ који су чули запомагање и удвојили га од оштећене и држали до доласка полиције, при чему је окривљени био свестан свог дела и хтeo је његово извршење а био је свестан да је његово дело забрањено,

Чије је извршио кривично дело убиства из чл.113 КЗ у покушају у смислу чл. 30 КЗ,

Па гу суд на основу одредби чл.113 КЗ у смислу чл. 30 КЗ и чл.4, 5, 22, 25, 42, 43, 45, 54, 55 КЗ

О СУЂУЈЕ НА КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 5 (ПЕТ) ГОДИНА

У изречену казну затвора окривљеном се урачунава време проведено у притвору по решењу Основног суда Панчево 1КИ.бр.956/2011 од 22.08.2011.године, који се рачуна од 20.08.2011.године од 10,00 часова, а који је задњи пут продужен решењем Вишег суда Панчево КВ.бр.48/12 од 14.02.2012.године надаље, тако да може трајати до упућивања окривљеног у установу за издржавање казне а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

На основу чл. 87 КЗ окривљеном СЕ ИЗРИЧЕ мера безбедности одузимања предмета једног гуменог чекића са дрвеном дршком дужине око 25 цм.

На основу чл. 83 КЗ окривљеном СЕ ИЗРИЧЕ мера безбедности обавезног лечења наркомана која ће се извршавати у Заводу за извршење казне или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и која ће трајати док постоји потреба за лечењем али не дуже од три године, при чему се време проведено у установи за лечење урачунава у казну затвора.

На основу чл. 206 ст. 2 ЗКП оштећена се са имовинско правним захтевом упућује на парницу.

На основу чл. 196 ст. 4 ЗКП окривљени се ослобађа плаћања трошкова паушала у износу од 10.000,00 динар аи трошкова кривичног поступка у укупном износу од 397.527,15 динара а који укупни трошкови обухватају трошкове Окружног затвора Панчево у износу од 2.000,00 динара Опште болнице Панчево у износу од 708,00 динара, апотеке Панчево у износу од 9.974,15 динара, вештачења Специјалне затворске болнице Београд у износу од 40.030,00 динара, вештака Др Љубише Божића у износу од 14.000,00 динара, вештака Др бојане Кецман у износу од 9.590,00 динара, сведока СВ износу од 500,00 динара, сведока СС у износу од 1.100,00 динара, и трошкове заступања браниоца по службеној дужности адв. Мађинца Николе у износу од 319.625,00 динара, а који сви трошкови падају на терет буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е њ е

ВЈТ из Панчева подигло је оптужнику КТ.бр.82/11 од 16.11.2011. године коју је заменик ВЈТ Панчево изменила на главном претресу од 28.03.2012. године против оптуженог АА из : због кривичног дела убиства из чл.113 КЗ у покушају у смислу чл.30 КЗ учињеног на начин у време и на месту како је то описано у диспозитиву горе наведене измене оптужнице.

У својој завршној речи заменик ВЈТ Панчево Оливера Секулић Шошдеан навела је да сматра да бројне чињенице утврђене током поступка нису спорне будући да је окривљени у својој одбрани признао да је физички напао оштећену ВА

да јој је задао један ударац чекићем за постављање ламината који је купљен тог преподнега да се читав догађај одиграо у заштићеном простору мењачнице да је оштећена критичном приликом задобила телесне повреде да је запомагала и да је окривљени у свом деловању заустављен од стране сведока СА и СВ

такође да није спорно да је окривљени пре свега више пута неуропсихијатријски лечен у разним психијатријским установама, да дуги низ има одређених психичких проблема и да неконтролисано користи терапију која му је преписана. Заменик ВЈТ је такође навела да суд не би требало да прихвати одбрану окривљеног да критичном приликом није имао намеру да оштећену лиши живота јер је контрадикторна и у супротности са исказима оштећене и саслушаних сведока као и налазом вештака. Наиме, иако се може прихватити да је критичном приликом окривљени био у стању смањених мада не у битној мери способности да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима услед емоционално нестабилног поремећаја личности и политоксикоманске зависности те стања омамљености услед прекомерне употребе лекова, седатива, неуролептика и хипнотика због чега је његова урачунљивост била смањена мада не у битној мери а што је утврђено неуропсихијатријским вештачењем да се не може прихватити његова одбрана да се не сећа да је оштећеној задао више удараца у пределу главе јер таква одбрана није утемељена на налазу вештака који су такво несећање искључили као могућност, такође је навела да се не може прихватити његова одбрана да није имао намеру да оштећену лиши живота, уједно је навела да сматра да начин на који је он насрнуо на оштећену средство којим је то учинио и чињеница да је покушао да затвори врата заштићеног простора и тиме онемогући било кога да види са улице и да га онемогући у нападу несумњиво указује управо намеру да исту лиши живота. Такође је навела да је оптужени чекић купио пре самог догађаја и да је исти и купљен са намером да неког нападне. Из налаза и мишљења вештака судске медицине др Љубише Божића утврђује се да је критичном приликом оштећена ВА и задобила телесне повреде које се могу окарактерисати као лаке али да су оне нанесена бројним ударцима искључиво у пределу главе те да се гумени чекић са дрвеном дршком који је користио окривљени представља средство подобно да се тело тешко повреде и да је исти погодан и да произведе и смртну последицу. Заменик ВЈТ Панчево је такође указала да на основу налаза и мишљења тима вештака Специјалне затворске болнице у Београду произилази да је окривљени особа са емоционално нестабилним поремећајем личности јер се у време извршења кривичног дела налазио у фази политоксикоманске зависности и у стању омамљености услед прекомерне употребе лекова, седатива, неуролептика и хипнотика због чега су његова способност да схвати значај дела и могућност да управља поступцима била смањена али не довољно смањена до нивоа битног али не и битно због чега је његова урачунљивост била смањена али не у битној мери те да због ове

политоксикоманске зависности постоји озбиљна опасност да окривљени изврши исто или слично дело те да му је неопходно изрећи меру безбедности обавезног лечења наркомана у одговарајућој здравственој установи.

У својој завршној речи окривљени АА изјавио је да се искрено каје што је то урадио, да није имао намеру да је убије јер је био под дејством лекова а да није имао ни снаге за то, а што се тиче изречене мере безбедности и обавезе његовог лечења да ако се суд определи за изрицање такве мере да би предложио да буде упућен у Специјалну болницу за лечење болести зависности у Драјзеровој бр.44 јер сматра да је то једина установа која може да му помогне пошто у њој постоји посебан психофизички програм који њему одговара а уједно је изјавио да је сагласан са завршном речи коју је изнео његов бранилац адвокат Мађинца Никола који је у својој завршној речи изјавио да оптужени не признаје извршење кривичног дела убиства у покушају нити своју кривичну-правну одговорност и кривицу, да је он све време тврдио да да је хтео да убије оштећену да је то могао јер је код себе имао нож који се налазио у жутој пластичној кеси да би да је то хтео да уради то урадио да би извадио нож и њим задавао ударце а не гумени чекићем. Такође је бранилац навео да је неспорно а да то и оптужени признаје да је 22.08.2011. године у стању смањене способности да схвати значај свог дела и да управља поступцима у стању омамљености услед прекомерне употребе лекова, седатива, неуролептика и хипнотика дакле у стању смањене урачунљивости из пластичне жуте кесе извадио гумени чекић и оштећеној задао један ударац по глави колико се он сећа иако даје могућност да је било и више удараца а да је оштећеној ВА нанео лаке телесне повреде по глави у виду раздерно нагњечне ране и више повреда нагњечења главе, дакле да је доказано да је оптужени извршио кривично дело из чл.122 ст.2 КЗ РС лаке телесне повреде нанете опасним оруђем па је одбрана и предложила да суд оптуженог огласи одговорним, казни за кривично дело лаке телесне повреде из чл.122 ст.2 КЗ а да при томе суд узме у обзир све околности из чл.54 КЗ његове личне прилике, држање после извршеног кривичног дела, његову искреност, кајање и да прихватају да се уз казну окривљеном изрекне и мера безбедности обавезног лечења наркомана из чл.83 КЗ.

У својој одбрани на записнику о саслушању осумњиченог у ПС Ковин КУ.бр.148/11 од 20.08.2011. године окривљени АА је навео да је синоћ у Тополи попио велику количину лекова око 20 таблета за спавање и таблету бенседина, да је јутрос дошао у Ковин ради посете своје пријатељице CD са којом се упознао у болници, да је хтео нешто да купи за јело, те како је намеравао да прода девизе у мењачници дошао је до врата и угледао неку плаву девојку коју је питао да замени 100 евра и када је рекла да може кренуо је за њом унутар мењачнице и да не зна из ког разлога али када је ушао у просторију за том девојком из кесе коју је носио са собом извадио је један гумени чекић који је купио истог јутра у гвожђари и са њим задао тој девојци мисли један ударац у пределу главе и са десне стране, да је ова девојка почела да дозива помоћ, да је у мењачницу ушло више лица и исти су га задржали до доласка полиције. Уједно је навео да не зна разлог зашто је напао ту девојку али тврди да јој ни у једном моменту није тражио никакав новац нити помињао никакву пљачку, а што се тиче огработине која се налази на његовом лицу навео је да га је та девојка ограбала док се бранила како је он био нагнут над њом.

У својој одбрани пред истражним судијом Основног суда у Панчеву на записник КИ.бр.956/2011 окривљени АА је изјавио да у целости остаје код исказа који је дао на записник КУ.бр.148/11 од 20.08.2011. године наглашавајући да није имао намеру

да изврши разбојништво већ му је дошло у главу да удари власнику мењачнице и да он иначе тај чекић носи као и један нож увек ради личне одбране, да је пре тога попио већу количину лекова неких 30 таблета бенседина, санвал, формидал и ларгатив да му је то иначе терапија али не у толиким количинама које је он попио наводећи да је он лечен 13 пута, 5 пута у Крагујевцу у неуропсихијатријској установи а последњи пут да је лечен у Ковину пре месец дана и да је пре месец дана отпуштен на његов лични захтев и да он ВА не познаје и да је први пут тада видео и да је он код себе имао 100 евра а да јој је можда грешком оштећеној рекао да хоће да мења 1000 евра јер и да је имао намеру само 100 евра и да је рекао да му је једноставно дошло да је истуче и да је пре 5-6 дана истукао мајку и да он те своје гестове не може да контролише кад му дођу.

Пред истражним судијом Вишег суда у Панчеву окривљени је на записнику о саслушању осумњиченог КИ.бр.82/11 дана 19.09.2011. године изјавио да нису тачни наводи захтева за спровођење истраге да је он имао намере да убије оштећену, већ да је то желео да учини могао јер је код себе као што је раније описао имао нож и да је у том случају не би ударао чекићем. Да он има одређених психичких проблема од 1997. године па се од тада укупно 13 пута неуропсихијатријски лечио да су му успостављене дијагнозе Ф.60, Ф.13, Ф.19, Ф.23, Ф.32 и Ф.33, да је раније злоупотребљавао алкохол и таблете неконтролисано и у таквим ситуацијама је постајао агресиван па су му и успостављене такве дијагнозе, да је лечен у неуропсихијатријској болници у Крагујевцу 5 пута, затим у Институту за психијатрију у Београду и у Заводу за лечење болести зависности у Драјзеровој у Београду и једном у Неуропсихијатријској болници у Вршцу и једном последњи пут у Неуропсихијатријској болници у Ковину, да је алкохол престао да користи последњих 10 година, али неконтролисано да користи таблете и да у таквој ситуацији има одређених проблема постаје агресиван има кошмарне снове и слично, тако да је у таквој ситуацији неколико дана пре овог догађаја физички насрнуо и на мајку као и да је пре 10 година имао проблем са својом супругом након развода и да је на њу насрнуо такође физички, да је хтео да је закоље из разлога што му она и ташта нису дале да виђа дете након развода како је то суд био одредио. Такође је окривљени навео да није имао намеру да ову оштећену убије и да не зна прави разлог због којег је насрнуо на њу, да се сећа да је једном ударио тим чекићем и да се сећа да су наишла два човека који су га одвојили од ње и да је гумени чекић управо у току преподнева и намеравао да користи приликом постављања ламината, да је ламинат имао намеру да постави у својој кући на спрату или да га још није купио.

У својој одбрани изнетој на главном претресу од 13.02.2012. године окривљени је изјавио да признаје да се критични догађај одиграо и да је он у њему учествовао како је то описано, али да не признаје покушај кривичног дела убиства. Да је критичном приликом у кеси коју је носио са собом имао нож, папуче, мајицу, шорц, чекић који је купио и торбицу са документима и парама и да је критичном приликом имао и сунчане наочаре наводећи након што му је предочена фотографија бр.17 крим.техничке документације УВ.бр.283/11 да су то те наочаре, а такође након што су му предочене фотографије 6,7,8,9 и 10 исте крим.техничке документације да је то чекић који је он критичном приликом носио са собом и којим је ударао оштећену, такође је навео да је он критичног дана у мењачници улазио два пута, једном када је ушао није било никог унутра па је изашао напоље и други пут након једно минут-два када се оштећена налазила на вратима и да што се ножа тиче да је понео нож од куће јер је пре тога имао кошмарне снове и да не зна да је добио неки прекид филма и да се сећао да је оштећену ударио једном и да се не сећа више ничег док није дошла полиција. На главом претресу од 28.03.2012. године након што су му предочени предмети КДП.44/11 окривљени је

након непосредног увида у гумени чекић и наочаре признао да је то гумени чекић којим је задавао ударце оштећеној и да су то наочаре које је критичном приликом имао.

Суд је спровео доказни поступак и саслушао је као сведока оштећену ВА
те сведоке СВ СЕ ,СА

СС вештака др Љубишу Божића, вештака др Бојану Кецман, извршио увиду у КДП. 44/11 и приложени гумени чекић и наочаре, извршио репродукцију записа сигурносних камера мењачнице , “са два ДВД и то једним сигурносним камерама, једним са ознаком КУ.148/11 ПС Ковин и натписом „ВА“ и другим са ознаком КУ.148/11 ПС Ковин и натписом „ВВ“”, те прочитao записник о увиђају ПС Ковин од 20.08.2011.године, извештај о крим.техничком прегледу лица места ПУ Панчево, ПС Ковин УВ.бр.283/11 и број 1902/11 од 20.08.2011.године, извршио увид у списе Основног суда Панчево КИ.бр.956/11, прочитao специјалистички извештај Специјалне болнице за психијатријске болести Ковин од 20.08.2011.године за АА са приложеним извештајем Опште болнице „Стефан Високи“ Смедеревска Паланка, укупно 12 комада, извештаје лекара специјалисте Клиничког центра Србије од 01.02.2007.године, 20.10.2009.године, 13.10.2009.године, упут за амбулантно специјалистички преглед, извештај лекара специјалисте од 07.12.2005.године, извештај лекара од 07.12.2006.године и 14.12.2005.године, интерни упут Дома здравља „Др Ђорђе Ковачевић“ из Лазаревца од 15.11.2007.године са налазом, оцену Републичког завода за здравствено осигурање испостава Смедеревска Паланка бр. 7757 од 15.07.2011.године, решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Филијала за град Београд од 25.03.2011.године, потврду о радном месту опис посла, отпусну листу са епикризом Специјалне болнице за психијатријске болести Ковин, отпусну листу са епикризом здравствене установе КЦ Крагујевац, отпусну листу Клиничког центра Србије, отпусну листу здравствене установе Специјалне болнице за болести зависности ул. Теодора Драјзера бр. 44 Београд, упут за амбулантно специјалистички преглед, отпусну листу са епикризом Специјалне болнице за психијатријске болести Ковин од 17.03.2011.године, упут доктора специјалисти са извештајем психијатријске болести Ковин од 13.06.2008.године, извештај доктора специјалисте Завода за болести зависности од 10.09.2001.године, извештај лекара специјалисте од 05.07.2002.године, отпусну листу за епикризом болнице Вршац, отпусну листу са епикризом Завода за болести зависности ул. Теодора Драјзера бр. 44, отпусну листу са епикризом КЦ Крагујевац од 11.07.2010.године, отпусну листу са епикризом КБЦ „Крагујевац“ два комада, упут лекару специјалисти са извештајем лекара специјалисте од 02.04.2007.године, од 28.09.2001.године и од 20.05.2002.године, упут за стационарно лечење са извештајем стационарне здравствене организације од 29.08.2002.године, отпусну листу са епикризом болнице у Ковину од 11.04.2011.године, терапијски картон Перић Саше, извештај доктора специјалисте од 18.12.2008.године, отпусну лиситу са епикризом од 17.03.2011.године, извештај доктора специјалисте од 01.02. и 25.02.2009.године и од 27.07.2009.године и 07.04.2011.године, а која напред наведена медицинска документација се налази у белом моту списка са назнаком „медицинска документација“, извршио увид у фотографије крим.техничке документације ПУ Панчево, ПС Ковин УВ.бр.283/11 ОД 20.08.2011.године, прочитao налаз и мишљење тима вештака Специјалне затворске болнице у Београду бр. 513-130-03 од 28.10.2004.године, отпусну листу са епикризом Опште болнице Панчево за оштећену ВА са радиолошким налазом од 20.10.2011.године, извештајем лекара специјалисте од 25.08.2011.године, листом клиничко-неурофизиолошке обраде, извод из казнене евиденције за окривљеног, прочитao извештај ПС Ковин КУ.бр.148/11 од

21.02.2012. године, службену белешку ПС Ковин од 20.08.2011.године, потврду о привремено одузетим предметима ПУ Панчево од 20.08.2011.године, захтев за покретање прекршајног поступка, службену белешку Основног суда Крагујевац, Судска јединица Топола од 20.02.2012.године, пресуду Општинског суда у Тополи К.бр.158/94, правоснажна 14.06.1996.године, па је суд након овако спроведеног доказног поступка и оцене свих изведенних доказа и то како појединачно тако и у међусобној повезаности, а ценећи при том и посебно и саму одбрану окривљеног утврдио следеће чињенично стање:

Окривљени АА рођен је године у , у школу је пошао са 6 година и после Основне школе завршио је средњу машинску школу, радио је у руднику „Колубара“, има 26 година радног стажа, војни рок је одслужио, оженио се у 25 години, развео после 7 година из тог брака има ћерку од 18 година.

Дана 20.08.2011.године у око 08,30 часова у Ковину, смањених мада не у битној мери способности да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима услед емоционално нестабилног поремећаја личности и политоксикоманске зависности, те стања омамљености услед прекомерне употребе лекова седатива, неуролептика и хипнотика, због чега је и његова урачунљивост била смањена мада не у битној мери, покушао да лиши живота оштећену ВА из , тако што је дошао до мењачнице „ , у којој је радила оштећена и која је изашла напоље из заштићеног простора и из мењачнице да га пита шта жели, а када је рекао да жели да размени 100 евра ушао је за њом у ограђени део мењачницем, из кесе је извадио тврди гумени чекић са дршком дужине 25 цм, који служи за постављање ламината и који је купио тог јутра и без повода задао је један ударац оштећеној у пределу главе и вукући је за лево раме одгурao је до заштићеног дела, који се не види са улице, настављајући да јој задаје ударце гуменим чекићем у пределу главе од којих је оштећена пала на под, потом се сагнуо над њом и наставио да је удара у главу, док је оштећена све време дозивала помоћ, молила га да је не убије јер има дете, али је окривљени наставио да је удара гуменим чекићем у пределу главе наневши јој лаке телесне повреде у виду раздерно нагњечне ране у пределу главе и више повреда које су обухваћене једном дијагнозом нагњечење главе, све док га у томе нису спречили сведоци СА и СВ , који су чули запомагање и удвојили га од оштећене и држали до доласка полиције, при чему је окривљени био свестан свог дела и хтео је његово извршење а био је свестан да је његово дело забрањено.

Неуропсихијатријским вештачењем које је обавила комисија вештака Специјалне затворске болнице Београд, а на основу спроведених испитивања код окривљеног није утврђено постојање душевне болести, душевне заосталости или привремене душевне поремећености. Ради се о особи са емоционално нестабилним поремећајем личности чије су интелектуалне способности у границама просека, на емоционалном плану код испитаника се региструју обележја лабилности, импулсивности, вулнерабилности као и склоности да се олако пасивно препушта властитим расположењима. Ова обележја личности у значајној мери модификују његово психичко и социјално функционисање и указују на могућност да он може испољити неодмерено па и агресивно понашање, посебно када се налази под дејством психоактивних супстанци. У складу са описаним обележјима личности, испитаник је током младости започео са конзумацијом алкохола, временом је ова конзумација добила клиничка обележја алкохолне зависности. Следе лечење у сврху одвикавања од злоупотребе алкохола да би он коначно успоставио период апстиненције. Међутим, започиње са прекомерном конзумацијом лекова,

седатива и хипнотика, те ова конзумација добија клиничка обележја политоксикоманске зависности. Следи лечење у сврху одвикавања од злоупотребе истих али он не успева да успостави период дуже и стабилне апститенције. Анализа душевног стања испитаника у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет указује да се он налази у фази политоксикоманске зависности и у стању омамљености услед прекомерне употребе лекова седатива, неуролептика и хипнотика. Његове способности схватања значаја дела и могућности управљања поступцима биле су смањене до битног степена, али не битно и да с обзиром на озбиљну опасност да због политоксикоманске зависности почини иста или слична кривична дела предлаже суду да му изрекне меру безбедности обавезног лечења наркомана у одговарајућој здравственој установи.

Горе наведено чињенично стање суд је утврдио слободом оценом свих изведенних доказа, а које доказе је суд ценио како појединачно тако и у њиховој међусобној повезаности као и у повезаности са одбраном окривљеног.

Одлучне чињенице које се односе на личност окривљеног суд је утврдио на основу самог његовог казивања и података из списка, те како исте нису доведе у сумњу суд их је ценио као истините.

Одлучну чињеницу да је окривљени до сада кривично осуђиван суд је утврдио из извода из Казнене евиденције ПУ Панчево и на основу непосредног увида у пресуду Општинског суда у Тополи К.бр.158/94 од 10.05.1996. године која је постала правноснажна 14.06.1996. године, а чињеницу да се против окривљеног не води пред Основним судом у Крагујевцу Судска јединица у Тополи други кривични поступак суд је утврдио на основу службене белешке Основног суда Крагујевац Судска јединица у Тополи од 20.02.2012. године.

Одлучне чињенице које се односе на место, време и начин извршења кривичног дела од стране окривљеног и то убиство у покушају на штету оштећене ВА суд је утврдио на основу записника о увиђају ПС Ковин КУ.бр.148/11 од 20.08.2011. године који записник садржи податке о лицу места о траговима који су пронађени на лицу места и то гуменог чекића црне боје са дрвеном дршком дужине око 25 цм са траговима црвене боје налик на крв, траговима црвене боје налик на крв на поду и сунчане наочаре а на које чињенице указује и извештај о крим.техничком прегледу лица места УВ.бр.283/11 ПС Ковин који такође садржи трагове који су пронађени и фиксирали на лицу места и то гумени чекић са траговима црвене боје налик на крв, локва црвене боје налик на крв на поду, капи црвене боје налик на крв на зиду поред полица у доњем делу улазних врата, трагови на локве и мрље крви на поду и сунчане наочаре црне боје, те на основу укупно 17 фотографија крим.техничке документације УВ.бр.283/11 од 20.08.2011. године ПС Ковин која крим.техничка документација садржи фотографије општег (шире) изгледа мењачнице, улаза у мењачницу, унутрашњости мењачнице, продајни пулт при улазним вратима и улаз у радни део мењачнице (фотографије 4 и 5), затим општи и ближи изглед трагова на поду радног дела мењачнице (фотографија бр.6 и 7), гумени чекић (фотографија 8,9 и 10), општи и ближи изглед трагова црвене боје налик на крв (фотографије од 11 до 16) и црне сунчане наочаре (фотографија бр.17) које је оптужени препознао приликом предочавања КДП.44/11 да је то имао критичном приликом а такође је исти препознао и гумени чекић након што му је исти предочен као средство извршења кривичног дела јер је изјавио да је то чекић којим је задавао ударце оштећено као и на основу снимка сигурносне камере са ДВД КУ.148/11 са натписом ,ВА на коме је

евидентиран први улазак окривљеног у мењачницу и излазак, долазак оштећене до улазних врата, те убрзо улазак оштећене унутар мењачнице, улазак за њом окривљеног са сунчаним наочарима и ПВЦ кесом у рукама, а након краћег времена улазак у мењачницу сведока најпре СА затим СВ и других лица, те улазак полицијаца и извођење окривљеног из мењачнице као и на основу исказа оштећене ВА да је дана 20.08.2011. године у око 08,30 часова била сама у мењачници, да док је најпре прала а затим сушила руке видела силуету мушке особе које је ушла у мењачницу да је видела да мушкарац има наочаре за сунце и пластичну кесу и да када му је она рекла изволте да је он одговорио ништа, ништа, и да се није окренуо да му види лице и изашао је из мењачнице, те је она пошто мењачница има сигурносне камере отишла да види снимак јер је интересовало да нешто није подметнуто јер је већ имала разбојништво фебруара 2011. године, да је затим изашла на улицу, стајала на улазним вратима, да јој је са леве стране долазио овај мушкарац, да га је она препознала по гардероби и кеси коју је носио, да је исти питао да ли може да му се размени 1000 Еура и када му је рекла да може окренула му леђа и кренула према шалтеру односно вратима која воде у тај шалтерски део, да је одједном само осетила да је овај мушкарац снажно ухватио за мишићни део испод рамена и почeo да вуче за леву руку и да није стигла ни да се окрене према њему, да је осетила снажан ударац у темени део главе и да је одмах знала да је реч о чекићу и осетила страшан страх за свој живот јер је осетила његову намеру да ће можда да је убије, да није ништа говорио већ је само гурао, да су у међусобном гурању обое ушли у унутрашњи шалтерски део где је она била оборена на земљу на под и да је он наставио да је снажно удара по главни са тим чекићем да је било безброј удараца, да је она била обливена крвљу, почела да запомаже и виче у помоћ и да када су ушли унутар шалтерског дела да пролазници нису могли да виде нападача, да се он тада осетио снажним и много јачим ударцима је наставио ударати него што је био први ударац, да је тих удараца било безброј, да су обое били на поду, он над њом и да је све ударао у пределу главе, искључиво је ударао у главу и да је она имала осећај да он стварно жели да је убије да је закључила да је он намерно ударао у главу да би је убио, да је наставила да запомаже и дозива у помоћ да је то чуо комшија СА улетео у мењачницу, обухватио тог човека са обе руке око груди вичући кога ћешти да убијеш и одвоји га од ње повукавши га према себи и док га је чика СА заједно са господином СВ који је у међувремену утрчао и помогао СА да задрже починиоца који се јако отимао и стално бринуо за кесу док се отимао од њих јер је био бесан и агресиван, да је она од њега чула само две речи да промени 1000 евра и пре него што је ушао чика СА „немој да вриштиш“ када му је она пре тога рекла „немој да ме убијеш имам сина“, али да он ништа није говорио само је тукао и да је закључила да окривљени није желео да опљачка мењачницу већ да је желео њу да убије да је то закључила по силини удараца које јој је задавао и по mestu на које је задавао ударце јер су ударци задавани искључиво у пределу главе а окривљени ниједног тренутка није тражио новац и да је оријентационо било 7-10 удараца јер на глави има 20 копчи тако да је морало да буде више удараца, а који исказ оштећене је потврђени и исказом сведока СА који је навео да је у мењачници ушао јер је видео да су врата отворена и да је чуо дозивање и то баш речи „немој ме убити имам дете“ и да када је ушао у мењачницу да је из отвора који води према унутрашњем делу шалтера видео да вире ноге мушкарца, да је ушао у онај унутрашњи шалтерски део и затекао оштећену ВА како лежи на поду а преко ње је више чукао него лежао један мушкарац онако је клекнуо на колена и замахивао је једним чекићем и ударао је са њим да је она била обливена крвљу, да је он пришао том човеку обујмио га са обе руке покушавајући да га одвоји од оштећене, да се он отимао и чекићем га ударио у пределу

десне руке испод рамена, да је кад га је он снажно ухватио окривљени испустио чекић и да је тада видео да је овај део где су се налазили ушао још један човек СВ   кога је он (сведок) замолио да га ухвати за другу руку да не може да дохвати кесу и да су га заједно држали док није дошла полиција коју је као и Хитну помоћ позвала лично оштећена, и исказом сведока СВ   да је чуо запомагање из мењачнице, да је женски глас запомагао „немој ме убити имам децу“, те је истрачао из возила ушао у мењачницу а затим кроз полуотворена врата шалтерског дела да је видео оштећену коју познаје како лежи на поду обливена крвљу да је била сва крвава да је над њом чукао онако клечао на коленима окривљени или је није ударао јер га јесА стегнуо обујмио га око струка и вукао према себи те је и он СВ   притрчао и ухватио окривљеног са обе руке за његову леву руку и почели су он и СВ   да окривљеног одвлаче од оштећене да су га довукли до врата, да се окривљени отимао, ударио чекићем СА   по руци, покушао да дохвати пластичну кесу што му они нису дозволили и да је оштећена позвала полицију, да су полицајци убрзо дошли и одвели окривљеног,узели кесу и чекић, а да је оштећена колима Хитне помоћи пребачена у Општу болницу Панчево, уједно је сведок навео да нису ушли он и Хранислав да би оштећена била мртва, да се он уплашио да оштећена неће издржати јер је била сва крвава по глави, под је био крвав, по рукама је била крвава, гардероба јој је била крвава, те је помислио да неће издржати тј. да неће преживети, и исказом сведока СЕ   да је на лице места дошао по позиву дежурне службе са техничарем увиђајне екипе, да су на лицу места пронашли трагове крви и гумени чекић и једне сунчане наочаре, да је касније кесу затекао у ПС да се у њој налазио новац нешто евра нешто у динарима који је одмах враћен окривљеном, да је пронађен и нож и медицинска документација и да је нож привремено одузет уз потврду и предат ради покретања прекршајног поступка а да је чекић фиксиран на лицу места и изузет што је регистровано у крим.техничком прегледу лица места. Саслушани сведок СС мајка окривљеног у свом исказу изјаснила се о чињеницама које се односе на живот њеног сина окривљеног АА   те је навела да се исти дуги низ година неуропсихијатријски лечи у разним неуропсихијатријским установама, да је раније имао проблема са алкохолом, да већ дужи временски период не користи алкохол, али да неконтрлисани пије лекове, да након што су се она и муж супротставили жељи њиховог сина (окривљеног) да кући доведе жену која је неуропсихијатријски случај и која има троје деце да је окривљени постао прилично агресиван, да је неколико дана пре него што је лишен слободе насрнуо на њу, да је ударио ногама у задњицу због чега је била принуђена да позове полицију и да нису разговарали о томе да постављају неки ламинат и да нису имали у плану ништа ових дана да раде те и да је тачно да је пре више година окривљени насрну и на своју бившу супругу.

Суд је у потпуности поклонио веру исказу оштећене ВА која је у свом исказу на који није било примедби од странака у поступку детаљно описала ситуацију, пре, за време и након критичног догађаја чије је она била непосредни учесник, њен исказ је у потпуној сагласности и са исказима сведока СА и СВ који су непристрасни, несродни, незаинтересовани су за исход поступка и који су такође непосредни очевидци а и учесници критичног догађаја и чији су искази у међусобној потпуној сагласности а и у сагласности са исказом оштећене, а такође су потврђени и записником о увиђају, извештајем о крим.техничком прегледу лица места и фотографијама крим.техничке документације, снимком сигурносне камере КУ. 148/11 са написом ВА , те суд није имао никаквих разлога да истима не поклони веру посебно што на њихове исказе нити оштећене нити сведока

СА нити СВ није било никаквих примедби од странака у поступку.

Суд је такође поклони веру исказу сведока СЕ који се у свом исказу изјашњавао о чињеницама и околностима које су констатоване након критичног догађаја на лицу места његов исказ у том делу потврђују записник о увиђају и извештај о крим.техничком прегледу лица места и фотографије крим.техничке документације, те пошто се ради о сведоку који је несрдан и незainteresован за исход поступка и на чији исказ није било примедби од стране странака суд није имао разлога да исти у потпуности не прихвати.

Ценећи исказ сведока СС (мајке окривљеног) суд је истој поклонио веру, јер иако се ради о привилегованом сведоку иста се изјашњавала о здравственом стању окривљеног, а свог сина, а што је потврђено и приложеном медицинском документацијом, такође самом одбраном окривљеног као и налазом и мишљењем вештака Специјалне затворске болнице Београда, а чињенице које се односе на насртавање окривљеног на њу као и на бившу супругу такође потврђује и сам окривљени у својој одбрани, а такође на исказ наведеног сведока није било никаквих примедби од странака у поступку, те суд није имао никаквог разлога да исти у потпуности не прихвати.

Суд је имао у виду и казивање самог окривљеног у коме он описује околности пре, за време и након критичног догађаја и суд је прихватио одбрану окривљеног сем у делу да није имао намеру да убије оштећену и да се сећа да је само једном гуменим чекићем са дрвеном дршком дужине око 25 цм ударио, у преосталом делу његова одбрана је убедљива и логична, међусобно се надовезује и допуњује и са исказом оштећене ВА и сведока СА и СВ који су очевидци овог критичног догађаја.

Наиме, чињеницу да је окривљени имао намеру да оштећену лиши живота потврђује исказ саме оштећене да је окривљени угуро у заштићени простор где се врата електронски затварају у такав простор где оштећеној нико споља не би могао пружити помоћ, да је оштећеној задавао ударце искључиво у пределу главе и то орјентационо 7-10 удараца и то да је ударце у пределу главе оштећене задао гуменим чекићем од тврдо куване гуме или сличне супстанце са дрвеном дршком који и по вештаку судске медицине представља средство подобно да се тело тешко повреди и да је исти подобан да произведе и смртну последицу у ситуацији да је окривљени наставио оштећеној да задаје ударце у главу и да није био спречен у томе од стране сведока СА и СВ а напред наведено потврђује и исказ сведока СВ да да нису ушли он и СА да би она (ощтећена) сигурно била мртва и да је он помислио да оштећена неће издржати тј. да неће преживети.

Суд није поверовао окривљеном да је оштећену ударио само једном и да се не сећа да је после тога још ударао јер чињеница да је окривљени оштећеној задао више удараца гуменим чекићем у пределу главе произилази како из исказа саме оштећене тако и исказа сведоке СА и СВ те отпусне листе са епикризом Опште болнице Панчево бр.13097 те налаза и мишљења вештака судске медицине др Љубише Божића и налаза и мишљења вештака др Бојане Кецман.

С тога је суд, обзиром на напред наведено становиште да је окривљени негирајући намеру да је желео да лиши живота оштећену и наводећи да се сећа само једног ударца

желео да исконструише одбрану како би умањио своју кривицу за почињено кривично дело.

Одлучне чињенице које се односе на повреде које је критичном приликом задобила оштећена ВА суд је утврдио на основу отпусне листе са епикризом Опште болнице Панчево бр.13097 те налаза и мишљења вештака др Љубише Божића да је оштећена лечена у Општој болници Панчево због постојања нагњећења главе и две раздерно нагњећне ране у чеоном пределу а који вештак је такође навео након увида у чекић да исти представља подобно средство односно ударцем њиме и начин да се нанесу повреде које су код оштећене утврђене и да ударци оваквим подобним оруђем а све у зависности од силе којом се наносе могу за последицу имати много интензивније повреде па и фаталног карактера и да све повреде које је оштећена критичном приликом задобила имају карактер лаке телесне повреде. Уједно је вештак појаснио да када је навео да се могу нанети и фаталне повреде да је ту мислио и на повреде које би за последицу могле имати и смртни исход.

Суд је у потпуности поклонио веру налазу и мишљењу вештака др Љубише Божића на чији налаз и мишљење није било примедби од странака у поступку. Вештачење је обављено у складу са приложеном медицинском документацијом од стране вештака специјалисте судске медицине који је овлашћен за давање таквог вештачења и који у свом налазу и мишљењу описао повреде оштећене, механизам наношења, дао квалификацију повреда након непосредног увида у чекић навео да многоструки ударци тупином повредног оруђа какав је приказани чекић да је исти подобан начин и средство да се утврђене повреде нанесу и да ударци оваквим повредним оруђем за последице могу имати много теже чак и настанак фаталних повреда које би за последицу могле имати и смртни исход доводећи наведено судско-медицинско вештачење у вези са исказом оштећене ВА те сведока СА и СВ

по ставу суда на потпуно поуздан начин утврђено како је дошло до повређивања оштећене којим средством, на који начин и на ком делу тела су оштећеној нанете телесне повреде и које су последице које је оштећена могла да истрипи да окривљени није спречен од горе наведених сведока у наношењу телесних повреда оштећеној.

Одлучне чињенице које се односе на урачунљивост окривљеног суд је утврдио на основу налаза и мишљења Комисије вештака Специјалне затворске болнице у Београду који су у свом мишљењу навели да резултати спроведених испитивања код испитаника нису указали на постојање душевне болести, душевне заосталости или привремене душевне поремећености. Ради се о особи са емоционално нестабилним поремећајем личности чије су интелектуалне способности у границама просека. На емоционалном плану код испитаника региструјемо обележја лабилности, импулсивности, вулнерабилности као и склоности да се олако пасивно препушта властитим расположењима. Ова обележја личности у значајној мери модификују његово психичко и социјално функционисање и указују на могућност да он може испољити неодмерено па и агресивно понашање, посебно када се налази под дејством психоактивних супстанци. У складу са описаним обележјима личности, испитаник је током младости започео са конзумацијом алкохола, временом је ова конзумација добила клиничка обележја алкохолне зависности, следе лечења у сврху одвикавања од злоупотребе алкохола да би он коначно успоставио период апстиненције. Међутим, започиње са прекомерном конзумацијом лекова, седатива и хипнотика, те ова конзумација добија клиничка обележја политоксикоманске зависности. Следи лечење у сврху одвикавања

од злоупотребе истих али он не успева да успостави период дуже и стабилне апститенције. Анализа душевног стања испитаника у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет указује да се он налази у фази политоксикоманске зависности и у стању омамљености услед прекомерне употребе лекова седатива, неуролептика и хипнотика. Његове способности схватања значаја дела као и могућности управљања поступцима биле су смањене до битног степена, али не битно. С обзиром на озбиљну опасност да због политоксикоманске зависности почини иста или слична кривична дела предлаже суду да му изрекне меру безбедности обавезног лечења наркомана у одговарајућој здравственој установи што је у складу са горе наведеним мишљењем и закључцима комисија лекара вештака да је АА особа са емоционално нестабилним поремећајем личности чије се интелектуалне способности у границама просека, да у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет се налазио у фази политоксикоманске зависности и у стању омамљености услед прекомерне употребе лекова седатива, неуролептика и хипнотика, да његове способности схватања значаја дела као и могућности управљања поступцима су биле смањене до степена битног, али не битно и да с обзиром на озбиљну опасност да због политоксикоманске зависности почини иста или слична кривична дела предлаже суду да му изрекне меру безбедности обавезног лечења наркомана у одговарајућој здравственој установи као и на основу усмене допуне коју је вештак др Бојана Кецман дала на главном претресу од 28.03.2012. године да је несећање чест феномен који психијатри сусрећу током вештачења, да је исти добро проучен и да се зна да до не сећања може да дође као последица две групе фактора, да у прву врсту фактора спадају биолошке супстанце у којој биолошки узроци у које се убрајају и тројање и трауме а да другу групу чине психогена не сећања и да имајући у виду одбрану окривљеног који наводи да је попио већу количину различитих лекова евентуално не сећање би могло да буде последица тројања овим средствима, међутим да код тројања седативима и хипнотицима долази до инхибиције централног нервног система и до потпуног губитка свести, дакле да у таквим ситуацијама због губитка свести су онемогућене и било какве физичке активности и да у конкретном случају не може да се ради о таквој врсти не сећања имајући у виду све моторне активности које је окривљени извршио а које су суштина кривичног дела. Дакле, не сећање може да буде психогено, последица је активирања несвесних психолошких механизама одбране којом се личност брани од за њега непријатног садржаја.

Одлучне чињенице које се односе на здравствено стање окривљеног АА, те да је исти више пута лечен и то од алкохолизма, других болести и прекомерног узимања таблета и да су уму утврђене бројне дијагнозе Ф 10.2, Ф 13.2, Ф. 32.2, Ф 60.3, суд је утврдио на основу увида у извештај лекара специјалиста и отпусне листе са епиклизама Специјалне болнице за психијатријске болнице Ковин, КЦ Крагујевац, КЦ Србије, Специјалне болнице за болести зависности Београд, ул. Теодора Драјзера бр. 44, болнице Вршац, те на основу казивања самог окривљеног и исказа сведока СС

као и налаза и мишљења вештака Специјалне затворске болнице Београд, те пошто су искази окривљеног и сведока СС у том делу у потпуности потврђени и бројним извештајима лекара специјалиста и отпусним листама са епиклизама суд није имао разлога да им не поверије.

Вршећи правну квалификацију дела суд је нашао да се у радњама окривљеног стичу сви битни елементи бића кривичног дела убиства из чл. 113 КЗ у покушају у смислу чл. 30 КЗ, које кривично дело убиства из чл. 113 КЗ чини онај ко другог лиши живота и за ово кривично дело запрећена је казна затвора од 5 до 15 година, а одредбом чл. 30 КЗ

предвиђено је у ставу 1 да ко са умишљајем започне извршење кривичног дела али га не доврши казниће се за покушај кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора од пет година или тежа, а за покушај другог кривичног дела само када закон изричito прописује кажњавање за покушај, а у ставу 2 чл. 30 КЗ прописано да ће се учинилац казнити казном прописаном за кривично дело или ублаженом казном.

Окривљени АА је горе наведено кривично дело извршио тако што је дана 20.08.2011. године у око 08,30 часова у Ковину, смањених мада не у битној мери способности да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима услед емоционално нестабилног поремећаја личности и политоксикоманске зависности, те стања омамљености услед прекомерне употребе лекова седатива, неуролептика и хипнотика, због чега је и његова урачунљивост била смањена мада не у битној мери, покушао да лиши живота оштећену ВА из , тако што је дошао до мењачнице „ ‘ у којој је радила оштећена и која је изашла напоље из заштићеног простора и из мењачнице да га пита шта жели, а када је рекао да жели да размени 100 евра ушао је за њом у ограђени део мењачницем, из кесе је извадио тврди гумени чекић са дршком дужине 25 цм, који служи за постављање ламината и који је купио тог јутра и без повода задао је један ударац оштећеној у пределу главе и вукући је за лево раме одгуроја је до заштићеног дела, који се не види са улице, настављајући да јој задаје ударце гуменим чекићем у пределу главе од којих је оштећена пала на под, потом се сагнуо над њом и наставио да је удара у главу, док је оштећена све време дозивала помоћ, молила га да је не убије јер има дете, али је окривљени наставио да је удара гуменим чекићем у пределу главе наневши јој лаке телесне повреде у виду раздерно нагњечне ране у пределу главе и више повреда које су обухваћене једном дијагнозом нагњечење главе, све док га у томе нису спречили сведоци СА и СВ који су чули запомагање и удвојили га од оштећене и држали до доласка полиције, при чему је окривљени био свестан свог дела и хтео је његово извршење а био је свестан да је његово дело забрањено.

Чињеница да је окривљени поступао са директним умишљајем, да је био свестан свог дела, хтео његово извршење и био свестан забрањености дела, произилази како из саме изјаве окривљеног тако и исказа сведока СА и СВ

те вештака судске медицине Др Љубише Божића јер је гуменим чекићем са дрвеном дршком дужине око 25 цм нанео више удараца оштећеној и то искључиво у пределу главе, дакле дела тела који је од виталног значаја за живот сваког људског бића, да је ударце задавао таквим повредним оруђем за које је и сам вештак судске медицине Др Љубиша Божића навео да се њиме (гуменим чекићем) и силом довољно снажног интензитета могу нанети и фаталне повреде тј. које би за последицу могле имати и смртни исход, да са ударањем оштећене гуменим чекићем у пределу главе није престајао иако га је она молила да је не убије јер има сина и да није престајао све док га нису савладали сведоци СА и СВ и на тај начин га спречили да лиши живота оштећену, те је дело остало само у побушају и то само ситуационо због благовремене реакције горе наведених сведока, а случајних пролазника поред мењачнице, па је суд пошто није нашао чињеницу која би искључивала кривицу окривљеног истог за напред наведено кривично дело огласио кривим.

Одлучујући о врсти и висини кривичне санкције суд је у складу са општом сврхом кривичних санкција из чл. 4 ст. 2 КЗ сврхом кажњавања из чл. 42 КЗ а према општим правилима о одмеравању казне из чл. 54 КЗ окривљеном од олакшавајућих околности ценио да је релативно млада особа, разведен, отац једног пунолетног детета, да се

против њега не води други кривични поступак, да је критичном приликом његова урачунљивост била смањена до степена битног или не и битно, док му је од отежавајућих околности суд нашао да је до сада кривично осуђиван, да је критично приликом задајући ударце гуменим чекићем оштећеној искључиво у пределу главе иако га је она молила да је не убије јер има сина и са задавањем удараца није престајао све док га нису савладали сведоциСА и СВ чиме је показао велику одлучност и упорност да оштећену лиши живота а која ни на који начин својим понашањем није допринела понашању окривљеног, па је суд окривљеногАА

осудио на казну затвора у трајању од пет година у коју се казну окривљеном има урачунати време проведено у притвору по решењу Основног суда Панчево 1КИ.бр.956/2011 од 22.08.2011.године, који се рачуна од 20.08.2011.године од 10,00 часова, а који је задњи пут продужен решењем Вишег суда Панчево КВ.бр.48/12 од 14.02.2012.године надаље, тако да може трајати до упућивања окривљеног у установу за издржавање казне а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

Суд сматра да ће се изреченом казном затвора доволно утицати на окривљеног да убудуће не чини ова и слична кривична дела и да ће се изреченом казном утицати и на друге да не чине ова и слична кривична дела, а чиме ће се остварити циљеви како појединачне ткао и генералне превенције и да ће се на тај начин постићи како сврха кажњава предвиђена законом, као и да ће се на тај начин изреченом казном изразити друштвена осуда за кривично дело и утицати на јачање морала и учвршћивање обавезе поштовања закона.

Суд је на основу чл. 87 КЗ окривљеном изрекао меру безбедности одузимања предмета једног гуменог чекића са дрвеном дршком дужине око 25 цм.

Суд је на основу чл.83 КЗ окривљеном изрекао меру безбедности обавезног лечења наркомана која ће се извршавати у Заводу за извршење казне или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и која ће трајати док постоји потреба за лечењем или не дуже од три године, при чему се време проведено у установи за лечење урачунава у казну затвора.

Суд је на основу чл. 206 ст. 2 ЗКП оштећену са имовинско правним захтевом упутио на парницу.

На основу чл. 196 ст. 4 ЗКП окривљени се ослобађа плаћања трошкова паушала у износу од 10.000,00 динар аи трошкова кривичног поступка у укупном износу од 397.527,15 динара а који укупни трошкови обухватају трошкове Окружног затвора Панчево у износу од 2.000,00 динара Опште болнице Панчево у износу од 708,00 динара, апотеке Панчево у износу од 9.974,15 динара, вештачења Специјалне затворске болнице Београд у износу од 40.030,00 динара, вештака Др Љубише Божића у износу од 14.000,00 динара, вештака Др бојане Кецман у износу од 9.590,00 динара, сведока СВ износу од 500,00 динара, сведокаСС у износу од 1.100,00 динара, и трошкове заступања браниоца по службеној дужности адв. Мађинца Николе у износу од 319.625,00 динара, а који сви трошкови падају на терет буџетских средстава суда.

Записничар
Новаковић Зденка с.р.

Председник већа-судија
Сахтер Одреј с.р.
Зто:

ПОУКА О ПРАВНОМЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољено је право жалбе у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка исте, Апелационом суду у Новом Саду, а путем овог суда.

Дна

1. ВЈТ Панчево
2. окривљени АА затвор Панчево
3. бранилац адв. Мађинца Никола Ковин, Цара Лазара 72
4. оштећена ВА ,

кал: 18.05.2012. година

Чрк: 04. 05. 12.
МУ